

KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 21 februari 1997 door de Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 29 april 1992 betreffende de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking, de reaffectatie, de weder-tewerkstelling en de toekenning van een wachtgeld of wachtgeldtoelage", heeft op 25 februari 1997 het volgend advies gegeven :

Volgens artikel 84, eerste lid, 2º, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1996, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden aangegeven tot staving van het spoedeisend karakter ervan.

In het onderhavige geval luidt die motivering als volgt :

"De hoogdringendheid wordt ingeroepen gezien dit besluit uitwerking heeft op 1 januari 1997".

*

* *

1.1. Zoals vóór de vervanging van artikel 84 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bij de wet van 4 augustus 1996, kan de mededeling van het advies van de afdeling wetgeving binnen een termijn van ten hoogste drie dagen slechts gevraagd worden "in spoedeisende gevallen die in de aanvraag met bijzondere redenen worden omkleed" (artikel 84, eerste lid, 2º). Thans voegt de wet hieraan toe dat, in een dergelijk geval, "de motivering die in de aanvraag wordt opgegeven, overgenomen (wordt) in de aanhef van de verordening" (zelfde bepaling).

Het laatstgenoemde vereiste is door de wetgever opgelegd om mogelijke misbruiken te voorkomen. Een overheid die de hoogdringendheid ten onrechte inroept om binnen drie dagen een advies te verkrijgen, loopt het risico haar

.../...

besluit wegens een ontoereikende motivering vernietigd te zien door de Raad van State, afdeling administratie (1).

1.2. Indien de afdeling wetgeving van de Raad van State tot de vaststelling komt dat de ingeroepen hoogdringendheid kennelijk niet regelmatig gemotiveerd wordt of niet wettelijk verantwoord is, stelt zij een gebrek vast, dat enerzijds vrijwel zeker tot de vernietiging van de ontworpen verordening aanleiding zal geven indien deze voor de afdeling administratie wordt bestreden, en dat anderzijds de adviesaanvragende overheid onmogelijk nog kan verhelpen, gelet op de verplichting om de opgegeven motivering zonder meer in de aanhef van de ontworpen verordening op te nemen. Een dergelijke vaststelling maakt een verder onderzoek van het ontwerp dan ook volstrekt overbodig.

1.3. Te dezen wordt de dringende noodzakelijkheid enkel verantwoord door er op te wijzen dat het ontworpen besluit uitwerking heeft op 1 januari 1997.

Die motivering maakt niet duidelijk waarom aan het ontworpen besluit terugwerkende kracht moet worden verleend, noch de reden waarom het advies van de afdeling wetgeving in het concrete geval omwille van die terugwerkende kracht ook spoedeisend is. Aldus komt de motivering in werkelijkheid neer op een loutere affirmatie dat het geval spoedeisend is. Een dergelijke motivering is een tautologie, en is gelijk te stellen met een afwezigheid van motivering.

(1) Memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot de wet van 4 augustus 1996, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-1, pp. 14-15; verslag namens de Senaatscommissie, Parl. St., Senaat, 1995-96, nr. 321-6, p. 24.

De adviesaanvraag is derhalve onontvankelijk (1).

2. In de aanhef van het ontwerp wordt melding gemaakt van het akkoord van de Vlaamse Minister van Begroting, echter zonder dat de datum waarop dat akkoord zou zijn gegeven ingevuld is.

Uit de aan de Raad van State overgelegde stukken blijkt dat de Minister van Begroting op datum van 17 januari 1997 haar akkoord heeft geweigerd.

Weliswaar werd het ontwerp daarna principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 18 februari 1997. Uit de gegevens in het bezit van de Raad van State, afdeling wetgeving, kan echter niet worden afgeleid of de Vlaamse regering aldus geacht kan worden uitspraak te hebben gedaan over het beroep van de Minister van Onderwijs tegen de beslissing van de Minister van Begroting, overeenkomstig het bepaalde in artikel 8, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 tot regeling van de begrotingscontrole.

Indien zulks niet het geval was, is de adviesaanvraag ook om die reden niet ontvankelijk.

(1) Overigens blijkt uit de notificatie van de beraadslaging van de Vlaamse regering dd. 18 februari 1997 niet dat deze, volgens haar vaste gewoonte, de minister heeft gemachtigd om erover het hoogdringend advies in te winnen van de Raad van State.

De kamer was samengesteld uit

de Heren : J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
M. VAN DAMME, staatsraden,
D. ALBRECHT,
Mevrouw : A. BECKERS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. P. BARRA, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS.

J. DE BRABANDERE.